

Hvad lærte Trump af Davos?

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. jan., 2018 – Med præsident Trump, der forbereder sin State of the Union-tale til kommende tirsdag – og som angiveligt skal fokusere på den nationale økonomi og infrastruktur – er det spørgsmål, der må stilles, hvorvidt han tænker over temaet på Davos Økonomiske Verdensforum. Trumps tale i Davos var begrænset til en hyldest til det, han beskrev som et stort, økonomisk boom, som finder sted i USA, men hvor han desværre peger på den massive aktiemarkedsboble som et tegn på dette fremskridt, snarere end som et enormt advarselstegn på det forestående krak.

Selv *Wall Street Journal* advarede for nylig præsidenten og sagde, han burde ophøre med at bruge aktiemarkedet som målestok for økonomisk fremskridt – Wall Street-drengene ved ganske udmærket, at krakket er umiddelbart forestående. Men, hvad der er mere væsentligt, så har, som *EIR* har understreget, William White, den indsigtfulde, tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank, BIS, den 25. jan. advaret om, at det vestlige banksystem ikke har nogen som helst mulighed for at undfly et sådant krak, eftersom den »fælde«, som de har skabt for sig selv med deres politik for 'pengetrykningsorgie' gennem QE (kvantitativ lempelse), der dækkede over 2008-krakket, ikke efterlader dem nogen monetære løsninger på den nuværende, langt større boble, vi i dag konfronteres med.

Ingen monetær løsning – men der findes en løsning i form af en *kreditpolitik*, og som er blevet anbragt i hænderne på hvert eneste kongresmedlem og indtil flere folk i Trumps kreds, i form af brochuren, **»LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning – Amerikas fremtid på den Nye Silkevej«**. [1]

Heraf kommer det ovenstående spørgsmål: Tog præsidenten til sig, at temaet på Davos Forum i år var »Skab en fælles fremtid i en opsplittet verden«, et koncept, der er taget direkte fra

Xi Jinpings tale for Davos Forum 2017? Ikke alene blev dette tema hentet fra Kina, men, som *New York Times* i dag anerkendte i en artikel med overskriften, »I Davos var Kina, og ikke USA, måske den store stjerne«, så var hovedtalen af Liu He, Xi Jinpings førende økonom, én af dem, der trak flest deltagere, alt imens »nationale ledere syntes at konkurrere med hinanden i Davos med hensyn til at kræve tættere samarbejde med Kina«.

For at Trump kan træffe beslutning om fuldt og helt at genindføre en politik i det Amerikanske Systems tradition – Hamilton-systemet, der ligger til grund for LaRouches Fire Love – og fuldt og helt tilslutte USA den Nye Silkevej, må britisk efterretning og deres amerikanske lakajers forræderiske kupforsøg imod ham knuses, og gerningsmændene til deres »Russiagate«-svindelnummer må selv stilles for retten.

Senator Chuck Grassley, med tilslutning fra senator Lindsey Graham, tog endnu et stort skridt i denne retning den 25. januar, hvor de sendte breve til flere topledere i Obamaæraens Demokratiske Parti og her krævede, at alle dokumenter vedrørende Fusion GPS' og Christopher Steeles miskrediterede dossier blev afsløret for hans senatsretsudvalg – hvordan og hvornår, de hver især fik det forevist, hvordan det fandt vej til Justitsministeriet og FBI, alle deres diskussioner og ordvekslinger med disse retshåndhavende myndigheder, samt alle deres kontakter med Steele selv og med hans britiske agentkolleger.

Interessant nok er navnet Victoria Nuland (tidl. viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender i Obamas regering, -red.) med på denne liste; husk, at Fusion GPS også sammensatte rapporter om Ukraine til Victoria Nuland, da hun kørte Obama-administrationens opbakning af de nazi-bander, der kørte kuppet i 2014 imod den valgte regering i Kiev.

Skriften på væggen er tydelig for alle at se. Det britiske Imperium og dets dødbringende, geopolitiske krige har ingen

plads i det Nye Paradigme, der nu bliver virkeliggjort i hele verden. Trump har forpligtet sig til Amerikas venskab med Rusland og Kina, for at opnå dette ædle mål, baseret på en fælles skæbne for alle nationer. Alle verdensborgere må arbejde på at bringe denne plan til udfoldelse.

(Præsident Donald Trumps fulde tale i Davos kan høres [her](#) eller læs talen [her](#))

Foto: USA's præsident Donald J. Trump taler for Davos Økonomiske Verdensforum, 26. jan., 2018.

[1] Se også vores danske banner, »[Vedtag LaRouches Fire Love](#)«

Ukraine bevæbnes til krig for at skifte Trumps samarbejdsmulighed med Rusland og Kina til krig. Politisk Orientering 25. jan., 2018

Formand Tom Gillesberg: *Godaften og velkommen til disse spændende tider, hvor vi på den ene side har dette utrolige momentum, som Kina har formået at skabe globalt for økonomisk udvikling, for opbygning, for industrialisering, for infrastrukturprojekter, der, i lighed med, at det er lykkedes med at løfte 700 millioner kinesere ud af fattigdom, gør det muligt inden for en overskuelig årrække at flytte alle mennesker, der lever på Jorden i fattigdom i dag, ud af den.*

Det perspektiv har nu, som dem, der har fulgt med, vil vide, fået en utrolig vigtig opbakning i form af, at Emmanuel Macron, den franske præsident, har besluttet sig for, at det projekt, som kan skrive ham ind i historiebøgerne – og tro mig, det er, hvad det drejer sig om for Macron som præsident; han skal lave noget 'stort', han skal blive en stor personlighed – det er at gå med i det kinesiske Silkevejsprojekt, i Bælte & Vej Initiativet ...

... Nu er Donald Trump på vej, eller er måske ankommet, til det Økonomiske Verdensforum i Davos i Schweiz, som har fundet sted her fra den 23. jan. og slutter i morgen (26. jan.), og så må Trump jo så give afskedssalutten ...

Men der er en meget stor delegation fra Kina, inkl. hans [Xi Jinpings] vigtigste økonomiske rådgiver, Liu He, som netop er blevet valgt ind i Politbureauet i forbindelse med den sidste partikongres, men som allerede i en årrække har været en meget tæt rådgiver til Xi Jinping i økonomiske spørgsmål og i en omlægning af den kinesiske økonomi, hvor man dels sagde meget direkte, at, man har et korttidsmål for den kinesiske økonomi, som er at øge pr. capita-indkomsten fra \$8.000 til \$10.000 inden 2020, og gerne mere. Jeg vil bare sige, at lige dér, i en nation med 1,4 mia. mennesker, hvor ambitionen er at hæve den gennemsnitlige indkomst med 25 % i løbet af to år; det er ret vildt! I Danmark er man glad, hvis man har en reallønsfremgang på 1-2 % – 25 % på to år, wow! Men det sagde han faktisk. Og så fortsætter man derfra, men på længere sigt, så drejer det sig om at få den kinesiske økonomi fra at være meget statsstyret til at være meget selvkørende i form af udbud og efterspørgsel. ...

Men, siger han, så er der tre kampe, der skal kæmpes på vejen: For det første, så skal man forhindre eller stå imod de risici, der er netop nu, frem for alt økonomiske risici; så skal man reducere fattigdommen, og så skal man have udryddet forureningen. Det er det, det drejer sig om for det kinesiske lederskab.

Og som sagt, centralt i det her er risikoen, den finansielle risiko, risikoen på den økonomiske front, som man i Vesten ikke vil tale om! Men som er helt centralt i det, Kina gerne vil diskutere, inkl. nu, i Davos. Chefen for den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og en hel masse andre kinesere, der også er til stede; man vil forsøge at sætte på den økonomiske dagsorden: Hvad gør vi ved disse systemrisici, der er netop nu? Hvordan forhindrer vi, at det går helt amok? Fordi, som bl.a. White, der nu sidder i OECD, men som tidligere også var i Bank of International Settlements (BIS), og som har været ude mange gange med kritik – han er cheføkonom hos OECD nu – jamen, man har et problem. Man er fanget, fra de vestlige regerings side, fra centralbankernes side, i en meget uheldig situation. Man har, siden 2008, lavet alle disse kvantitative lempelser; man har pumpet penge ud og pumpet penge ud og pumpet penge ud. Nu, med en stigning i inflationen rundt omkring, er der ingen snak; man skal til at trække nogle af de penge hjem igen. Man skal til at have mere normal, økonomisk aktivitet; man skal til at have stigende renter. Problemet er bare, at man har skabt en kronisk afhængighed i store dele af den økonomiske verden af gratis kapital. Man snakker åbent, i Bank of International Settlements eller andre steder om, at disse 'zombie-banker' eller snarere 'zombie-firmaer'; dvs., at måske 10-20 % af de store firmaer rundt omkring ikke kan overleve, den dag, de ikke kan låne pengene gratis. Det er ligesom danske landmænd, for den sags skyld, de har et kæmpe gældsbjerg, men det er ikke noget problem, så længe renten er lav; skal du så til at betale 1 %, 2 %, 3 %, det samme, som nogle danske husejere kan få grå hår i hovedet over; det gør en mega forskel. Der er stor forskel på at køre rente- og afdragsfrit, og så til bare at skulle til at betale renterne. Når du går fra nul til noget, er det rigtig hårdt. Om det er 10 eller 20 %, det er et enormt højt tal, som står til, at de store virksomheder – allerede nu er der General Electric og en række store firmaer, der allerede nu går ned med flaget, fordi bankerne ikke vil blive ved at låne dem penge. Men det er toppen af isbjerget.

Det her venter på at ske ...

Hør hele Tom Gillesbergs analyse af de seneste politiske begivenheder: Video og lydfil.

Lyd:

Sandheden siver ud om Russiagate -svindelene; Vi skal optrappe for at besejre det britiske kup

Leder fra LaRouche PAC, USA, 24. jan., 2018 – Sandheden siver ud om Russiagate-svindelen, og om, at den særlige anklager Robert Mueller blev sat ind for at være en »juridisk lejemororder«. Næsten hver dag kommer der nye afsløringer om dette, som åbner op for muligheden for at en optrapning for at besejre hele den britiske kupoperation kan finde sted i takt med den voksende fare for et finansielt blow-out og en krig, der drives frem af de neokonservative.

Blandt de seneste bekræftelser på kuppets *modus operandi* er tidligere topmedarbejder i den Nationale Sikkerhedstjeneste (NSA) Bill Binneys vurdering, at FBI's påstand om at have »mistet« fem måneders tekstbeskeder mellem to anti-Trump

topagenter i FBI, Peter Strzok og Lisa Page, »stinker langt væk«. Binney har i løbet af denne uge i flere interviews forklaret, hvilke NSA-kapaciteter, der er involveret, til at opfange, sikre og spore kommunikationer.

En af tekstbeskederne mellem Strzok og Page, der rent faktisk er offentliggjort, og som er fra dagen efter valget 8. nov., 2016, henviser til deres plan om at ty til et møde i et »hemmeligt selskab« nu, da Trump har vundet. I går sagde senator Ron Johnson (R-WI), formand for Komiteen for Indenlandske Sikkerheds- og Regeringsanliggender, at han har en meddeler, der ved, at sådanne private samtaler i et »hemmeligt selskab« faktisk fandt sted, på lokaliteter uden for FBI. Han og senator Chuck Grassley (R-IA), formand for Retsudvalget, sendte et brev i går til Justitsministeriets generalinspektør, og som med frist til 29. jan. krævede at vide alt om disse »mistede« tekstbeskeder, inklusiv, hvorfor Justitsministeriet/FBI med hensyn til dem svarede Kongressen undvigende.

Med hensyn til Robert Mueller selv, så kommer afsløringer af hans forbrydelser i forbindelse med 11. september, 2001, nu i stigende grad frem i offentligheden, med rapporten fra *Florida Bulldog* fra 18. jan., der siger, at Mueller, som en FBI-topembedsmand, med sin underskrift godkendte FBI's mørklægning af saudiarabere i Sarasota, der havde forbindelse til angrebene 11. september, en rapport, der nu tages op i andre medier.

Kravet om at få disse forbrydelser og alle andre løgne og tilsløringer frem i dagens lys, og dernæst gøre en ende på dem, vokser. I dag kom kongresmedlem Walter Jones (R-NC) med en erklæring, der støttede det nye memorandum fra formanden for Husets Efterretningskomite, kongresmedlem David Nunes (R-CA), om FBI/FISA's meddelagtighed i 2016. Jones brugte historiske vendinger: Jeg har altid været stærk tilhænger af gennemskuelse og åben regering. Jeg ledede de succesfulde initiativer for at afklassificere de '28 sider' af rapporten

om 11. september og afklassificere tidligere ikke-frigivne statslige filer om mordet på præsident John F. Kennedy ...»

I dag gentog senator Grassley sin anmodning til Justitsministeriet om at åbne en kriminel efterforskning af den »forhenværende« britiske efterretningsagent Christopher Steele. Både Grassley og Nunes har et memorandum, som de arbejder for, skal afklassificeres og offentliggøres.

Netop, som Russiagate synker, foregår der en optrapning for et fremstød for regulær krig, og som er anstiftet af den samme hoben britiske kupmagere, gennem neokonservative og neoliberale aktiver. Det seneste udtryk herfor er en ny, multinational enhed, der blev dannet i Paris den 23. jan. og brugt som platform for at angribe Rusland: »Internationalt Partnerskab imod Straffrihed for Anvendelse af Kemiske Våben«. Den syriske regering anklages for at bruge kloringas i denne uge. Desværre gik USA's udenrigsminister Rex Tillerson med på sagen og sagde, at Rusland er »ultimativt ansvarligt« for angreb med kemiske våben i Syrien. Han sagde desuden, »Ruslands fiasko mht. at løse spørgsmålet om kemiske våben i Syrien sætter spørgsmålstegn ved Ruslands relevans i løsningen af den overordnede krise«.

Det bør bemærkes, at Tillerson kom til Paris direkte fra London, hvor han i sidste weekend mødtes med geopolitikkens inderste kredse. Man ser den britiske hånd i Det Hvide Hus mht. Syrien; og ligeledes i den historiske udredning af den berygtede, britiske efterretningsagent Christopher Steeles involvering i Ukraine, og senere, i Russiagate.

Bagtæppet for alt dette er det monetaristiske finanssystems forestående undergang, som den kendte BIS- og OECD-økonom William White i denne uge identificerede som et »Catch-22«, et Punkt 22, hvor politikken med den kvantitative lempelse (QE) ikke kan fortsætte uden, at der kommer et blow-out; men at stoppe det vil også indebære et blow-out.

Op over alt dette hævdede de rapportere sig, der blev aflagt på Davos Økonomiske Verdensforum i dag, på panelet, »Bælte & Vejs indvirkning på verden.

Præsident Xi Jinpings topøkonom, Liu He, talte om, hvad Kina gør på den hjemlige og den internationale front for fælles udvikling. Der er rent konkret et nyt momentum for dette på den vestlige halvkugle, hvor der i denne uge blev lagt planer for Bælte & Vej Initiativet i Syd- og Mellemamerika og Mexico, af Kina og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC).

Ved at bryde det britiske kup, kan dens modstandere, USA, blive befriet til at deltage i den Nye Silkevej i alle de amerikanske kontinenter og videre endnu, til fordel for verden.

Foto: FBI-direktør modtager applaus under præsident Barack Obamas bemærkninger i Det Hvide Hus' Rosenhave, 21. juni, 2013. Præsidenten annoncerede James Comey, højre, som sin nominerede kandidat til at efterfølge Mueller. (Official White House Photo)

Kina kommer med udfordring til verdenssamfundet om at rette op på finanssystemet

25. jan., 2018 – Alt imens den kinesiske præsident Xi Jinping ikke var til stede på dette års Økonomiske Verdensforum i Davos, så var meget af arrangementets fokus ikke desto mindre på Kina. Den kinesiske delegation, der bestod af både kinesiske regeringsfolk og en stor erhvervsdelegation, blev

ledet af økonom Liu He, der, om end forholdsvis ukendt, har været økonomisk chefrådgiver til præsident Xi i en hel del år, men først i år blev valgt til Politbureauet, det Kinesiske Kommunistpartis højeste organ. Det er en almindelig antagelse, at de betydningsfulde forandringer i Kina hen over de seneste fem år, i en vis udstrækning skyldes Lius råd. Liu, der er en førende økonom, har skrevet vidtgående om krisen i 2008 og dens efterspil. I hans tale i Davos kom han med det, der kun kan anses for at være den største udfordring, som verdenssamfundet står overfor, nemlig at gennemføre fundamentale ændringer i det nuværende, globale finanssystem.

Med en fremlæggelse af det overordnede perspektiv for, hvor kinesisk politik er på vej hen efter den 19. Partikongres, identificerede Liu ét stort krav, én stor opgave, samt tre store kampe. Det store krav er at transformere økonomien fra vækst i højt tempo, til udvikling af høj kvalitet, hvor man, som Liu sagde, går fra en økonomi for »er det nok?« til én, der er baseret på »er det godt nok?«. Målet på kort sigt er at gå fra en indkomst pr. person på \$8.000 til \$10.000, og højere, frem til 2020. Hovedopgaven er at anvende en økonomisk reform for udbudssiden i økonomien. Dette omfatter en reduktion af overskydende kapacitet, reduktion af inventar i boliger og nedbringelse af gældens gearingsgrad. De tre kampe er forebyggelse af risici, især finansielle risici, nedbringelse af fattigdom og fjernelse af forurening.

Formålet er, sagde han, »at bringe finanssystemet ind i bedre overensstemmelse, forebygge finansielle risici og gøre finanssystemet mere tilpasningsdygtigt til at kunne tjene realøkonomien«. Liu observerede, at det internationale samfund nøje fulgte de kinesiske bestræbelser.

Dernæst trak Liu forbindelser til det globale finanssystem:

»Hertil kommer, at styrkelse af risikobevidsthed og ændring af forventninger til markedet, og implicit garantier mht. moralfare, har skabt vigtige psykologiske betingelser for os

til at forebygge og kontrollere finansielle risici. Jeg vil gerne fremhæve, at opbygningen af Kinas finansielle risici og vores respons til dem er nært relateret til det skiftende, globale marked. Det er grunden til, at vi hilser velkommen det internationale samfunds deltagelse i og samarbejde om Kinas bestræbelse på at adressere finansielle risici, da dette er uløseligt forbundet med globale bestræbelser for at opretholde økonomisk stabilitet.«

Han gentog betydningen af Bælte & Vej Initiativet, og at det er åbent for alle nationer, og vendte dernæst tilbage til finanskrisen. Alt imens han refererede til de første tegn på økonomisk genrejsning sidste år og muligheden for et cyklisk opsving, så kom han også med en advarsel: »På et sådant afgørende tidspunkt må vi fokusere på afsmitningen fra den monetære politik fra verdens store økonomier og på ændringer i markeder for lån, egenkapital og råvarer på kort sigt. På mellemlangt sigt må vi være opmærksomme på spørgsmålet om arbejdskraftens produktivitet og på de skiftende opsparingsgrader i de store økonomier ... I mellemtiden står dybt rodfæstede problemer i verdensøkonomien endnu tilbage at rette op på. Mange risici og betydelige usikkerhedsfaktorer kommer i form af stor gæld, værdipapirsbobler, protektionisme og en eskalering af globale og regionale brændpunkter. For at forvandle cykliske, økonomiske genrejsninger til bæredygtig vækst har vi brug for samordnede, globale bestræbelser.«

Andre vigtige statistikker fra Kina, der er værd at bemærke i hans tale: forbrugets bidrag til økonomisk vækst har nu nået 58 %, en stigning på 4 % over de foregående fem år; andelen af serviceindustrien i forhold til BNP har nået 60 %; og hen over de seneste fem år er 80 millioner mennesker blevet flyttet til byområder, med en urbanisering, der nu ligger på 58,52 %.

Liu refererede til præsident Xis appel sidste år om et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid – der flere gange blev hyldet af Karl Schwab, præsident for det Økonomiske Verdensforum, som introducerede Liu He, og som var ordstyrer

for diskussionen, der fulgte hans tale. Liu sluttede: »Så længe, vi etablerer en ferm bevidsthed om fællesskabet for den menneskelige skæbne og arbejder sammen for at hjælpe hinanden og for at overvinde vanskeligheder, vil vi helt bestemt kunne gøre verden til et bedre sted.«

(Hele Liu Hes tale kan læses her <https://www.weforum.org/agenda/2018/01/pursue-high-quality-development-work-together-for-global-economic-prosperity-and-stability/>)

Foto: Økonomske chefrådgiver til Kinas præsident Xi Jinping, Liu He, taler på Davos Økonomiske Verdensforum, 2018.